

РЕШЕНИЕ

№ 224

гр. Плевен, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Дияна Ат. Николова

при участието на секретаря Габриела Ст. Василева
като разгледа докладваното от Дияна Ат. Николова Гражданско дело № 20234430105907 по описа за 2023 година

Делото е образувано въз основа на депозирана искова молба от „АГЕНЦИЯ ЗА СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“, със седалище и адрес на управление: град София 1051, ул. „Триадица“ № 2, представлявана от Н.Р.Т - и.д., БУЛСТАТ ***, чрез пълномощника Т. Г. Д. – директор на Дирекция „Социално подпомагане“ - Плевен, с адрес на управление гр.Плевен, пл.„Иван Миндиликов“ №8, ет.2 против М. П. В., ЕГН ***** с постоянен адрес: ****, в която се твърди следното: по частно гражданско дело №20234430101575/2023г. по описа на Районен съд-Плевен, гражданска колегия XIII-ти състав, въз основа на подадено заявление от „Агенция за социално подпомагане“ - София за издаване на заповед за незабавно изпълнение срещу длъжника М. П. В. е издадена заповед №1081/06.04.2023 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК, определение №1809/24.04.2023 г. за допускане на поправка на ОФГ в заповедта за изпълнение в частта относно присъдените разноси и изпълнителен лист №1142/25.04.2023г., по силата на който длъжникът е осъден да заплати на кредитора сумата от 2479.50лв. – главница, лихва в размер на 45.59 лв. за периода от 01.01.2021г. до 05.08.2021г., ведно със законната лихва, считано от 22.03.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от 50.00 лв. за внесена държавна такса.

С разпореждане №10226/13.09.2023г. по частно гражданско дело №20234430101575/2023г. по описа на РС - Плевен, XIII-ти гр. състав, връчено на 18.09.2023 г., е указана възможността за предявяване на иск на основание чл.422 от ГПК, инициирал настоящото производство. Вземането се обосновава със следното : ответницата е подала заявление-декларация с вх. №ЗСП/Д-ЕН/513/29.01.2021г. за отпускане на месечна помощ за допълване доходите по чл.9 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане /ППЗСП/. Със заповед №ЗСП/Д-ЕН/513/05.02.2021 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - Плевен е отпусната помощта в размер от 396.00 лв., считано от месец януари 2021 г. В гореописаното заявление лицето е посочило, че съжителства на семейни начала с Б.И.Й.. Със заповед № ЗСП/Д-ЕН/513/11.05.2021 г. на директора на ДСП-Плевен е изменен размера на помощта на 430.50 лв., поради наличие на шестмесечна регистрация на Й. в дирекция „Бюро по труда“ и навършване на тригодишна възраст на детето на В. -М., считано от 01.04.2021 г.

Ответницата е подала заявление-декларация с вх. №ЗСП/Д-ЕН/1244/05.07.2021г. за отпускане на целева помощ за отопление по реда на Наредба № РД-07-5/16.05.2008г. за отоплителен сезон 2021/2022г., като е декларирала отново, че живее с лицето Б. Й.. Във връзка с гореописаното заявление-декларация е направена справка в среда за междурегистров обмен на данни Regix – Агенция по вписванията /Търговски регистър/ справка по физическо лице за участие в търговски дружества е установено, че Й. има участие в шест търговски дружества. Съгласно чл.10 ал.1, т.2 ППЗСП „Месечната помощ се отпуска, ако лицата или семействата отговарят на условието да не са регистрирани като еднолични търговци и да не собственици на капитала на търговско дружество.“ На основание чл.14а, ал.1 и ал.2 от ЗСП вр. със заповед №1506-РД01-0463/21.07.2021 г. на директора на ДСП-Плевен за извършване на проверка за установяване на недобросъвестно получени социални помощи е издаден констативен протокол от 29.07.2021 г. от който се установява, че ответницата и нейният съжител са декларирали неверни данни в т. XI-та от заявление-декларация с вх. № ЗСП/Д-ЕН/513/29.01.2021 г. и относно участието на Й. в две търговски дружества - КАЛОМИ ЕООД, ЕИК: *** и ДМТСтрой ЕООД, ЕИК: ***, като управител и собственик на техния капитал към момента на подаване на заявлението-декларация. Впоследствие Й. придобива участие от месец февруари 2021г. в

НИКО-14 ЕООД, ЕИК: *** и ВЕРОНИКА 92 ЕООД, ЕИК: *** и от месец май 2021г. в НИПАССТРОЙ-9 ЕООД, ЕИК: *** и СКЕМА ЕООД, ЕИК: ***, също техен управител и собственик на капитала.

Съгласно чл.15 ал.1 от ЗСП, лицата М. П. В. и Б.И.Й. са били длъжни да уведомят писмено Дирекция „Социално подпомагане“ – Плевен за настъпилата промяна в обстоятелствата, при които е отпусната месечната помощ по чл.9 от ППЗСП в едномесечен срок от настъпването им. Предвид гореизложеното изплатената месечна помощ по чл.9 ППЗСП за периода от месец януари 2021 г. до месец юни 2021г. е недобросъвестно получена и подлежи на възстановяване. Общият ѝ размер е 2479.50 лв. Констативният протокол от 29.07.2021г. е връчен лично на ответницата срещу подпис на 30.07.2021г. В законоустановения тридневен срок не са постъпили от страна на лицето в ДСП-Плевен писмени възражения. На основание протокола е издадена заповед №Д_ЕН-ВС-37/05.08.2021 г. на директора на ДСП - Плевен за възстановяване на недобросъвестно получената от ответницата, месечна помощ по чл.9 ППЗСП. Заповедта е връчена на длъжника лично срещу подпис на 23.02.2023 г. Същата не е обжалвана по реда на АПК и е влязла в законна сила.

С оглед установената недобросъвестност от страна на ответницата е издадена заповед № ЗСП/Д-ЕН/513/02.08.2021г. на За директор на ДСП-Плевен за прекратяване на месечната помощ по чл.9 ППЗСП, считано от месец юли 2021г. Във връзка със заповедта за възстановяване е издаден изпълнителен лист № 246/20.01.2022г. и заповед за изпълнение №182/20.01.2022г. На основа тях е образувано изп. дело №20224430400134/2022 г. по описа на ДСИ при РС-Плевен. С определение №3791/16.09.2022 г. на РС-Плевен, II-ри гр. състав по ч.гр.дело № 318/2022г. е обезсилена заповедта за изпълнение и изпълнителния лист.

След настъпване на гореописаните обстоятелства е депозирано ново заявление за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист по чл.417 с вх. №29811/13.12.2022 г. Образувано е частно гр. дело № 6535/2022 г. по описа на РС-Плевен, XII-ти гр. състав. С определение № 5181/20.12.2022 г. по същото дело е оставено без уважение на основание чл.418 ГПК заявлението за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист по реда на чл.417 т.2 ГПК, въз основа на заповед №Д_ЕН-ВС37/05.08.2021г. като

неоснователно.

Тъй като недобросъвестно получената от ответницата сума, в размер на 2479.00 лв. не била възстановена, е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист по чл.417 от ГПК с вх. №7796/22.03.2023 г. в Районен съд - Плевен. В резултат на това е образувано ч.гр.д. №20234430101575/2023 г. по описа на Районен съд – Плевен, XIII-ти гр. състав, по което са издадени Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 с № 1081/06.04.2023 г., определение №1809/24.04.2023 г. за допускане на поправка на ОФГ в заповедта за изпълнение в частта относно присъдените разноси и изпълнителен лист №1142/25.04.2023 г. По силата на този изпълнителен лист, длъжникът М. П. В. е осъдена да заплати на кредитора Агенция за социално подпомагане, сумата от 2479.50 лв. – главница, лихва в размер на 45.59 лв. за периода от 01.01.2021 г. до 05.08.2021 г., ведно със законната лихва, считано от 22.03.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от 50.00 лв. за внесена държавна такса.

Образувано е изпълнително дело № 20234430400340 по описа на ДСИ при РС - Плевен. Издадената заповед за изпълнение е връчена на длъжника по реда на чл.47 ал.5 ГПК. С разпореждане от 13.09.2023 г. на Плевенски районен съд, XIII-ти граждански състав е указано, че в едномесечен срок от получаване на съобщението, под страх от обезсилване на издадената заповед за изпълнение, може да се предяви иск за вземането си, предмет на заповедта срещу ответника.

Съдът е сезиран с искане да постанови решение, с което да приеме за установено, че ответницата М. П. дължи на „АГЕНЦИЯ ЗА СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“ София със седалище и адрес на управление гр. София 1051, ул. „Триадица“ № 2, сумата от 2479.50 лв. – главница, лихва в размер на 45.59лв. за периода от 01.01.2021 г. до 05.08.2021 г., ведно със законната лихва, считано от 22.03.2023 г. до окончателното изплащане на вземането.

Претендират се разноси.

В срока по чл.131 от ГПК е депозиран писмен отговор от ответницата, чрез назначения особен представител адв.Ч.Д. - АК Плевен, съдебен адрес: ***, с който исковите се оспорват, като се твърди следното : основанието на ищеца за наличие на недобросъвестно получени социални помощи по чл.9 от

ППЗСП от страна на ответника се обосновава с отрицателната предпоставка, предвидена в чл.10 ал.1 т.2 от ППЗСП : „ месечна помощ се отпуска, ако лицата или семействата отговарят на условието да не осъществяват дейност, като еднолични търговци и да нямат участие в капитала на търговско дружество“, като конкретно твърдението на ищеца е за декларирани неверни данни в точка XI-та от Заявление с вх.№ЗСП/Д-ЕН/513/29.01.2021г. от страна на заявителя и ответник, по което е Заявление е и отпусната процесната социална помощ, а именно - липса на тази отрицателна предпоставка предвидена в закона по отношение на заявителя. Това твърдение на ищеца е изцяло неоснователно.

От извършена справка в ТРРЮЛНЦ е видно, че към датата на подаване от страна на ответника на Заявление с вх.№ЗСП/Д-ЕН/513/ - 29.01.2021г., както и към датата на получаване на последната отпусната помощ по заявлението в размер на 430,50 лв. - 30.06.2021г., преди нейното спиране от страна на административния орган, ответникът М. П. В. не е имала участие в търговски дружества, както и не е упражнявала дейност, като ЕТ. Впоследствие същата е придобила участие в две търговски дружества - „ГО ГАРД 2Г“ЕООД, ЕИК *** и „ИВИ ЛАЙТ“ЕООД, ЕИК ***, но това се е случило в период от време, последващ отпускането и получаването на процесната социална помощ, а именно: по отношение на дружеството „ГО ГАРД 21“ - на 07.04.2022г., чрез договор за покупко-продажба на дружествени дялове от капитала на дружеството и по отношение на „ИВИ ЛАЙТ“ЕООД - на 06.10.2022г., чрез договор за покупко-продажба на дружествени дялове от капитала му. Твърдението на ищеца за наличие на отрицателната предпоставка по чл. 10, ал.1, т.2 от ППЗСП по отношение на Б.И.Й. и оттук - наличие на недобросъвестно получена социална помощ от ответника, е изцяло неоснователно, доколкото неговите участия в търговски дружества са ирелевантни, както по отношение на настоящия спор, така и по отношение на отпуснатата и усвоена социална помощ от страна на ответника. Посочването на Б.И.Й. от страна на ответника в Заявление с вх.№ЗСП/Д-ЕН/513/29.01.2021 г., като лице съжителстващо с него на семейни начала, което не се и отрича, напротив - твърди се, от страна на ищеца, не прави същия съзаявител, лице част от неговото семейство или бенефициер по отпусканата социална помощ, независимо, че същото лице е положило подписа си под заявлението редом със заявителя и ответник М. П. В.. Такъв

извод може да се направи, както от закона - чл.26, ал. 1 от ППЗСП, така и от самото съдържание на процесното Заявление с вх.№ЗСП/Д-ЕН/513/29.01.2021 г., което ясно и недвусмислено говори на обстоятелството, че заявител по него е само и единствено ответника М. П. В.. Аргумент в тази насока е и обстоятелството, че в Заповедта с която е отпусната социалната помощ - Заповед №ЗСП/Д-ЕН/05.02.2021г. е посочено, че помощта се отпуска именно на М. П. В..

Съгласно §1, ал.1, т.2 от ДР на ППЗСП „по смисъла на правилника „семейството“ включва съпрузите, ненавършилите пълнолетие деца, както и навършилите пълнолетие, ако продължат да учат, до придобиване на средно образование, но не по-късно от 20- годишна възраст /родени, припознати, осиновени, доведени, заварени, с изключение на сключилите брак/.“ От тази легална дефиниция, както и от факта, че Б.И.Й. е посочен, като лице съжителстващо на семейни начала с ответника, е видно, че наличието на отрицателната предпоставка по чл.10, ал.1, т.2 по отношение на това лице няма никакво значение за правото да получи исканата социална помощ от страна на ответника, доколкото в същата разпоредба е посочено, че заявяващите лица и техните семейства следва да нямат участие в търговски дружества, а Б.И.Й. не е част от семейството на ответника, по смисъла на §1, ал.1, т.2 от ДР на ППЗСП.

В о.с.з. ищецът се представлява от ю.С., който поддържа исковата молба.

В о.с.з. ответницата се представлява от адв.Д., който поддържа отговора и изпорва исковата молба.

Съдът, като взе предвид доказателствата по делото, доводите на страните и разпоредбите на закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Исковете са допустими, но по същество изцяло неоснователен и недоказан. Следва да бъдат отхвърлени.

Видно от приобщеното по настоящото дело ч.гр.д. №1575/2023год. по описа на ПлРС е, че по същото е издадена Заповед за изпълнение на основание чл.417 от ГПК, въз основа на заявление на ищеца против ответницата, за вземането, предмет на настоящото гражданско дело.

Видно от приобщените доказателства по делото е, че М.В. е подала заявление на 29.01.2021год. за предоставяне на месечна помощ, с посочени

мотиви „за храна“, в която е отразено, че същата е неомъжена и съжителства на семейни начала с лицето Б. Й.. Със Заповед от 05.02.2021год. на същата е предоставена месечна социална помощ за допълване на доходите на основание чл.9 от ППЗСП, в размер 396лв., считано от 01.01.2021год. Със заповед от 11.05.2021год. е увеличен размера на помощта – на 430,50лв., считано от 01.04.2021год. На 05.07.2021год. М.В. е подала заявление за отпускане на целева помощ за отопление с твърдо гориво, на което е получила отказ със заповед от 22.07.2021год. Със Заповед от 05.08.2021год., и след извършена процедура по проверка, е наредено М.В. да възстанови неправомерно получени социални помощи по заявление –декларация от 29.01.2021год. в размер 2479,50лв. за срок от 01.01.2021год. – 05.08.2021год. Мотивите за издадената заповед са вписани неверни данни в т.ХІ от заявлението – относно участие в търговски дружества на съжителстващия със същата Б.Й., за което не са уведомили надлежно социалната служба. Със заповед от 02.08.2021год. социалната помощ, предоставена на М.В. по чл.9 от ППЗСП е прекратена.

Съгласно разпоредбата на чл.9 от ППЗСП право на месечна помощ имат лица или семейства, чийто доход за предходния месец е по-нисък от определен диференциран доход. Диференцираният доход се определя от основата за подпомагане, чийто месечен размер е 30 процента от линията на бедност за съответната година, коригирана със съответния процент за групата, към която принадлежи лицето, както следва:

1. за лице, живеещо само – 165 процента;
2. за лице, съжителстващо с друго лице (лица) или семейство, и за всеки от съвместно живеещите съпрузи – 100 процента;
3. за всяко дете до 18-годишна възраст, а ако учи – до придобиване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст – 100 процента;
4. за бременни жени 45 дни преди раждане и за родител, отглеждащ дете до 3-годишна възраст – 120 процента;
5. за родител, отглеждащ сам дете/деца до 18-годишна възраст, а ако учи – до придобиване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст – 120 процента.

При наличие на повече от едно основание по ал. 2 се прилага по-високият размер.

Размерът на месечната помощ се определя като разлика между диференцирания доход или сумата от диференцираните доходи и доходите на лицата или семействата през предходния месец. Доходите се декларират за месеца, през който са получени, независимо за кой период се отнасят. В случай, че дете от 4 - до 18-годишна възраст, а ако учи – до придобиване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст, е допуснало 5 или повече неизвинени отсъствия за съответния месец в училище или повече от 3 дни отсъствия без уважителни причини от предучилищно образование, както и когато не са извършени задължителни имунизации и профилактични прегледи на детето съобразно възрастта и здравословното му състояние, определената месечна помощ по ал.4 се намалява със 70 процента. В случай че дете от 4- до 16-годишна възраст не учи, определената месечна помощ по ал. 4 се намалява с 80 процента. В случай че дете от 16- до 18-годишна възраст не учи и не е регистрирано в дирекция "Бюро по труда" в срока по чл.10, ал.4, т.2, определената месечна помощ по ал. 4 се намалява с 50 процента. При наличие на повече от едно основание по ал.6, 7 и 8, размерът на месечната помощ по ал.4 се намалява с най-високия процент. За периода на участие в програми и проекти, съдържащи мерки за интеграция на деца с предоставено убежище, международна закрила или временна закрила в Република България, не се прилагат ал.6,7 и 8. Обстоятелствата по ал.2, т.3 и ал.6 – 8 се установяват служебно.

Съгласно чл.10 ал.1 т.2 от ППЗСП месечната помощ се отпуска, ако лицата или семействата отговарят и на следните допълнителни условия: да не осъществяват дейност като еднолични търговци и да нямат участие в капитала на търговско дружество. Съгласно чл.15 от ЗСП лицата, подпомагани по реда на този закон, са длъжни да уведомяват писмено съответната дирекция "Социално подпомагане" за всички промени на обстоятелствата, посочени в чл.12, ал.2, т.1 - 8, в срок не по-късно от един месец от настъпването им. Съгласно разпоредбата на чл.14а от ЗСП при сигнал за недобросъвестно получени средства от социални помощи или по преценка на директора на съответната дирекция "Социално подпомагане" се извършва проверка от длъжностно лице на дирекцията. За резултатите от проверката длъжностното лице по ал.1 съставя констативен протокол, който предоставя в тридневен срок на директора на дирекцията "Социално подпомагане". В случай на констатирана недобросъвестност директорът на

дирекция "Социално подпомагане" издава мотивирана заповед за възстановяване на получената социална помощ заедно със законната лихва.

Съгласно §1 ал.1 т.2 от ДР на ППЗСП по смисъла на правилника "Семейството" включва съпрузите, ненавършили пълнолетие деца, както и навършили пълнолетие, ако продължават да учат, до придобиване на средно образование, но не по-късно от 20-годишна възраст (родени, припознати, осиновени, доведени, заварени, с изключение на сключилите брак). Видно е, че разпоредбата на чл.10 ал.1 т.2 касае „лицата“ или „семействата“. Следвателно по смисъла на цитирания по-горе §1 от ДР на ППЗСП Б. Й. не попада в кръга лица, които са от семейството на ответницата, поради окето издадената заповед от 05.08.2021год./приложена на л.16 от делото/ е незаконосъобразна.

Правната етория приема, че когато административен акт не е обжалван по съдебен ред, но е влязъл в сила, той не се ползва със СПН. Съгласно чл.17 ал.2, изр. 1 ГПК, в този случай гражданският съд при всички случаи може да установи дали административният акт е нищожен, или не. И ако е нищожен, го игнорира като несъществуващ и съответно – непораждащ правни последици. Когато има влязъл в сила административен акт или съдебно решение по обжалването на този акт, но страна по гражданското дело не е участвала в административното или съдебното производство, поради това, че не е била конституирана или не е била уведомена за производството, то „съдът се произнася инцидентно съгласно чл.17 ал.2, изр.2 по законосъобразността (унищожаемостта) на административния акт или на съдебното решение“ (т.р. №5/14.01.2013г. по т.д. №5/2011г., ОСГК НА ВКС). В теорията от правна целесъобразност се отбелязва, че във всеки случай обаче съдът е длъжен да се произнесе по съществото на гражданския спор. Той не може да откаже разглеждането му под предлог, че за да го разреши, трябва да вземе становище по законосъобразността на административен акт или по обсега на неговата задължителна сила. Обратната тенденция на някои решения на ВС (48-62-ОСГК, Сб. 12 и 1706-62-I, Сб. 96) се приема, че не може да бъде споделена. Тя прегражда съдебната защита на граждански права“. ВКС приема, че „ако намери акта за незаконосъобразен, съдът не може да го отмени, но ще уважи възражението, като откаже да признае черпените от него права“ (вж. напр. Решение №529/09.07.2010г., I г.о. на ВКС).

С оглед изложеното съдът намира доводите на особения представител на ответната страна за състоятелни, а исквете за недоказани и като такива следва да се отхвърлят.

При този изход на процеса на ищеца не се дължат разноски.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „АГЕНЦИЯ ЗА СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“, със седалище и адрес на управление: град София 1051, ул. „Триадица“ № 2, представлявана от Н.Р.Т. - изпълнителен директор, БУЛСТАТ ***, чрез пълномощника Т. Г. Д. – директор на Дирекция „Социално подпомагане“ - Плевен, с адрес на управление гр.Плевен, пл.„Иван Миндиликов“ №8, ет.2 против М. П. В., ЕГН ***** с постоянен адрес: ****, представлявана по делото от особен представител – адв.Ч.Д. от ПлАК искиове с правно основание чл.422 от ГПК за признаване за установено ответната страна да дължи на ищеца сумите : 2479.50лв. – главница, лихва в размер на 45.59лв. за периода от 01.01.2021 г. до 05.08.2021г., за които е издадена заповед за изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д. №1575/2023год. по описа на Плевенски районен съд, като НЕОСНОВАТЕЛНИ и НЕДОКАЗАНИ.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му с въззивна жалба чрез Плевенски районен съд пред Плевенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____